

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

Articulus VII. De probatione legitimorum natalium?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

hæc pendeat à quæstione legitimitatis: si autem causa legitimitatis primò intentetur apud Judicem Ecclesiasticum, non potest eâ pendente moveri causa hæreditatis apud Judicem secularem, ut patet ex c. Tua. 3. de ord. cognit. ubi causâ legitimitatis, quæ fuit mota Regina Cypri pendente, apud Papam prius intimatâ, quæstio successiois impugnari non debebat à Rege Galliæ, qui eam excludere volebat titulo illegitimitatis, donec illa prior terminaretur.

1475. Difficultas adhuc est ex c. Lator, quo jure nepos, petens hæreditatem avi, Patruo impugnante legitimitatem parentis ejus, & asserente, fuisse tantùm naturalem, potuerit jus successiois in bona avitica postulare? Resp. quòd dupliciter; primò, si ostendit, secutum fuisse legitimum matrimonium inter avum, & aviam vivo parente suo, ut colligi potest ex dictis; vel etiam si natalibus restitutus est, aut jura legitimorum in eum inducta sunt, etiam eo jam defuncto, ut dictum est supr. si enim probavit primum, habuit jus successiois jure repræsentationis; si secundum, jure legitimationis per dicta superius. Accedit, quòd fortasse potuerit ostendere, Patrem verè fuisse legitimum, quâ verò via processerit? textus non exprimit. V. artic. seq.

ARTICULUS VII.

De probatione legitimorum naturalium?

1476. Tria hoc titulo capitula tractant hanc quæstionem; cum ex multis capitulis, in petitione hæreditatis, allegans titulum filii, à cæteris impugnari possit; hinc quæstio est. 1. an rectè probetur filiatione ex eo, quòd quis fuerit nutritus in domo alicujus? Resp. negativè ex c. Transmissæ, 3. h. t. Frequenter enim fit, aliquos, qui nullo modo sunt filii, causâ pietatis, vel ex alio capite, nutriri, ac educari. Casus iste ab Archi-Episcopo Rothomagensi propositus fuit Alexandro III. eidem sic rescribenti: Transmissæ nobis tuæ litteræ continebant, quòd, cum N. usque ad juventutem quemdam nutritivisset, Uxore sua M. tunc non desponsatâ sibi cohabitante, postmodum ipsam legitimè desponsavit, & filios sustulit ex eadem: qui-

bus paternam hæreditatem petentibus, prædictus juvenis contradicit, gerens se filium, & hæredem, quamvis à vicinia, quæ ipsum filium eorum esse credebatur, spurius diceretur: prædicti verò N. & Uxor ejus præfatum juvenem, spurium suum, aut legitimum filium esse, negabant, sed dicebant, quòd eum pietatis intuitu nutritivissent. Cum autem quæstio coram te mota esset, & prædictus juvenis pro eo, quòd juri stare nolebat, vinculo sit excommunicationis adstrictus: Consul. tuæ respondemus, quòd in tali casu standum est verbo viri & mulieris: nisi certis indicis, & testibus, tibi constiterit esse filium, juvenem memoratum.

Ex hoc textu not. 1. filiationem alius cujus non rectè probari ex præmissis titulo, licet etiam fama vicinæ idem promulget, si parentes, à quibus nutritus, & educatus est (secluso dolo, aut certis indicis, & testibus in contrarium) negent esse filium ullo modo, prout deciditur in dict. c. 3. ibi: in hoc casu standum verbo viri & mulieris, nisi certis indicis, & testibus constiterit, dictum juvenem esse filium eorum.

Not. 2. quando parentes negant, alium quem esse filium suum (nisi certa indicia, vel testes sint in contrarium) illis credendum esse, non obstante famâ in contrarium; habetur ex cit. c. 3. ubi contra juvenem (qui allegabat se filium accedente fama vicinæ) judicatum fuit ex negativa parentum assertione. Et quamvis ad probandam filiationem multùm faciat fama vicinæ, ut notat Barbof. in cit. c. 3. n. 2. ex ea tamen, etiam accedente altero, quòd in talium domo nutritus, & educatus sit, adhuc non plenè probatur, parentibus contrarium consentibus.

Quæstio est 2. an verè probetur filiatione, ex confessione & nominatione parentum? respondet Barbof. cit. n. 4. quòd sic, si accedant alia indicia confessioni, & nominationi parentum propter se facta; sed difficultas est, quando censeri possit confessio parentum propter se facta? fieri enim potest, aliquem nominari à parentibus filium ex aliis capitibus, quàm impulsu paterni affectus. Videtur dicendum, non posse præsumi, alio sine fieri (cum nullus affectus vincat paternum. L. 7. C. de Curat. Furiosi) nisi expressè probetur.

contrarium. Quare si quis probaret i. Titium natum ex Viro & Uxore, seu concubina domi detenta. 2. quod hi eum, filium agnoverint, & nominaverint. 3. quod communi voce viciniæ filius eorum existimatus sit, maneret probata filiatio; sic ille n. 2.

1480. Confirmari potest ex *c. Peruenit. 11. b. t.* ubi quædam Lucia vidua, quam aliqui titulo illegitimitatis, post mortem parentum ejus, ab hæreditate nitebantur repellere, legitima pronuntiata fuit, postquam illa probavit, inter parentes suos fuisse matrimonium legitimum celebratum, simulque, dum viverent, sine reclamacione, quietè permanisise. Nec contrarii quidquam evincere poterant, *sola probatione*, quod quidem fuerit matrimonium contractum, sed *invalidum*. Nam proles ex matrimonio, in facie Ecclesiæ, ac publicè contracto, bonâ saltè unius fidei, non propterea (quod tale matrimonium foret invalidum, & separatur) probatur illegitima, nisi simul probetur *mala fides utriusq; contrahentis*, ut constat ex dictis.

1481. Quæstio est 3. an ex sola confessione Patris vel Matris, dicentis, aliquem esse suum filium, rectè probetur quis filius? Videtur quod sic; nam in *cit. c. Transmissa 3. b. t.* habetur, *in hoc casu standum esse verbo viri, & mulieris*; Sed Resp. Inegativè ex *c. per Tuas 12. b. t.* ubi Innocentius III. probationem desumptam ex *c. Transmissa*, non admittit, ad quæstionem in *c. per Tuas*, propositam expressè dicens, *esse casum dissimilem*. Casus in *c. per Tuas* is fuit. Titius concubinam habuit, prout viciniæ credebat, & eam sibi de futuro desponsavit; sub hoc ex ea prolem suscepit: deinde verò illam dimisit, aliam accepit, concubinâ putativâ alteri nubente: in extremis autem constitutus, eum, quem ex concubina suscepit, filium suum esse legitimum dixit, ac hæredem scripsit. Cum autem dubitaretur, an is esset legitimus? Judex ad affirmandum usus est duplici medio. i. desumpto ex decretali Alexandri III. in *c. Transmissa*, ubi dicitur:

in hoc standum esse verbo viri, & mulieris. 2. receptis testibus legitimis, qui deposuerunt de contractis inter Titium & concubinam Sponsalibus de futuro; ac exinde secutâ copulâ, ex qua susceptus est is, quem parens legitimum dixit, ac hæredem scripsit.

Innocentius III. re ad se delatâ pronuntiavit, Judicem illum ex *secundo medio* rectè judicâsse, non autem ex primo, quod in *c. Transmissa* sit casus dissimilis ab eo, qui ponitur in hac controversia. 1. quia ibi *parentes* tulerunt testimonium *contra illum*, qui dicebat se illorum filium; hic autem *pro illo. 2. ibi* dubitabatur, *an sit filius?* hic non dubitabatur, an sit filius, sed tantum *an sit legitimus*, nimirum ex matrimonio legitimo? 3. ibi erat verbum *amborum*, viri, & mulieris; hic tantum *solius viri. 4. ibi nullum factum* contradicebat verbo viri & mulieris; hic autem verbo dicentis ex concubina prius affidata (hoc est, desponsata) & cognita, susceptum, adeoq; legitimum, *contradicebat ejus factum*; quia eam concubinam dimisit, & tam ille, quam ista, ad alia vota transiit.

Ex hoc igitur medio, quod desumptum fuit ex *c. Transmissa. 3. b. t.* probatio pro ejus legitimitate desumpta, ex *sola confessione parentis*, etiam in extremis, esse filium suum legitimum dicentis, admittâ non fuit; quia hæc confessio Patris non habuit eas qualitates confessionis, de quibus in *c. Transmissa*; fuit tamen admittâ sententiâ illius Judicis ex *secundo medio*, quia per legitimos testes probatum fuit, inter parentes ejus præcessisse affidationem, seu desponsationem, copulâ carnali subsecutâ, quâ, jure veteri, rectè probatur matrimonium. Hinc inferes, non stari dicto parentum etiam in extremis, asserentium cum juramento aliquem esse filium legitimum, si verbo eorum contradicant facta ipsorum, & tractatus præcedens, cum voce communi viciniæ, ut patet ex decisione Innocent. III. in hoc *c. per Tuas, 12. b. t.*

